

Profil svećeničkoga života fra Andrije Jelčića

Nevino prolivena krv vapije za pravdom

Urano zimsko jutro, 8. veljače 1945., osmorica zarobljenih hercegovačkih franjevaca – nakon povratka iz mlinice u samostan – ostavili su opustošeni i krvlju okupani Široki Brijeg i otišli u nepovrat. Gonio ih je čopor nauružanih sljedbenika Karla Marxa i odveo u smrt. Prolazili su zastrašenim hercegovačkim selima gazeći posljednji put zemaljsko tlo kojim su godinama koračali. U glavama su im se rojile tjeskobne misli opterećene okrutnim pravicima bez osjećaja i savjesti. Vedrina njihova života pretvorila se u iluziju prohujale prošlosti.

Spoznaja o skorome svršetku života obuzimala je i misli širokobriješkoga gvardijana i župnika fra Andrije Jelčića, koji je sa svojom braćom dijelio četrnaestu postaju Križnoga puta s brijega razbojnika u Jeruzalemu. U duši je pobjeđivao sebe i svoje slabosti, svjestan da napušta svijet i odlazi Gospodinu u četrdesetprvoj godini života. Časno je završio svoje

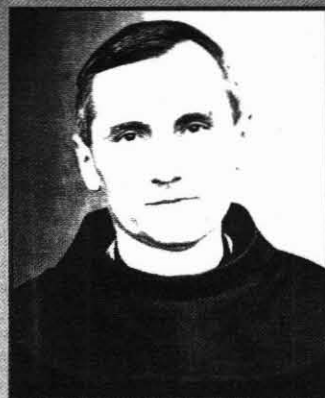
svećeničko poslanje, uvjeren da je veličina čovjeka u ljubavi i praštanju.

Rođen je na visoravni sela Stubica 8. svibnja 1904., uz došlih bučnih slapova vodopada Kravice, koji ubijaju monotoniju okolice i pjenušavim sapunicama osvježuju podneblje. Kršten je u crkvi svetog Ante na Humcu pod imenom Jozo i odgojen u obiteljskome ozračju dubokih korijena vjere i moralnih zasada kršćanstva. Osnovnu školu (četiri razreda) svršio je u susjednome Trebižatu i godine 1918. pošao u sjemenište na Široki Brijeg, koji je u njemu našao pravoga sjemeništara, prekaljena dobrotom i prožeta pobožnošću. Time se odlikovao sve godine studija u gimnaziji i bogosloviji u Mostaru, gdje je 13. srpnja 1930. ređen za svećenika. Završne godine bogoslovlja proveo je u glavnome gradu Šlezije, Breslau, u tadašnjoj Njemačkoj.

Nakon povratka u Hercegovinu fra Andrija je svoju svećeničku

službu proveo u pastvi kao duhovni pomoćnik i župnik poučavajući Božji narod u istinama svete vjere i moralnoga vladanja. Najvažnije razdoblje toga djelovanja odvijalo se u Čapljini, gdje je punih sedam godina (1936.-1943.) zdušno radio. Čapljinu je ujedinio i u njoj izgradio krasnu crkvu i ostala vjerska zdanja uz pomoć mnogobrojnih dobrotvora i zauzetih župljana. Oni su mu se za uzvrat odužili i 2003. godine podigli spomenik u crkvenome dvorištu. Tako su budućim pokoljenjima sačuvali uspomenu na uzorna svećenika i neumorna radnika, nevinu žrtvu komunističkih zločinaca.

Fra Andrija Jelčić bio je posebna pojava franjevca koji se svetošću života hrabro borio protiv zlih poroka vremena i ljudskih nasilja utjelovljenih u ideologijama, političkoj vlasti i nasiljima ovoga svijeta. Disao je duhom prvih Franjinih sljedbenika, ponajprije brata Egidija, koji je svojom dobrotom osvajao svijet, dok je

fra Andrija bogatstvom franjevačkoga siromaštva svjedočio izvornost redovničkih pravila i poruku Kristova evanđelja. Njegov ušutkani glas opominje zavađene na pomirenje, a izmiješane kosti u masovnoj grobnici u Zagvozdu preobrazuju se u općinstvo svetih uz napomenu asiškoga sveca: "Trpljenje je kratko, a slava beskonačna." Breme se Božjih zapovijedi za nevinu pobijene pretvara u bogatu riznicu vječnosti.

dr. fra Čestimir Majić

IMENA DUVANJSKIH MJESTA

Od imenice zid uvećanica glasi zidina, koja uza značenje veliki zid ima i još jedno: ruševina bez krova. Upravo je to duvanjsko selo dobilo naziv "po zidinama starog rimskog naselja kojem i danas možemo uočiti tragove. U blizini tog naselja prolazila je rimska cesta (Salon – Delminium-AI). Neki arheolozi i hodolozi tvrde da je baš u Zidinama bila rimska stanica Ad

Zidine

Libros, dok drugi govore da bi mogla biti u Bukovoj Gori odnosno na Gradini. No, činjenica da je to u staro rimsko doba bilo naselje čije su zidine stršile dugi niz godina" (I. Drmić).

U Bosni i Hercegovini postoji još jedno naselje s nazivom Zidine, i to u okolici Goražda. Od hrvatskih ekonomija najbliži je Zidarčić, naselje na Krku sa 68 stanovnika.

Današnje su Zidine ipak naselje novijega vremena, jer se primjerice ne spominju u biskupskim popisima bosansko-hercegovačkih Hrvata katolika u 18. stoljeću. Prvi se put javljaju kao zasebno naselje u Stanju duša župe Grabovice iz 1844. godine, koje uredio onodobni grabovički župnik fra Andrija Tvrtković, a iz kojega se vidi da je u Zidinama tada živjelo 7 obitelji s ukupno 74 osoba, i to svi s prezimenom Mamić,

koji su svojedobno doselili iz sela Mamića na granici općina Grude i Široki Brig. Doduše, najprije su doselili u Vinicu a odatle su stigli u Zidine oko 1830. godine.

Danas su Zidine, na žalost, gotovo posve puste: stari umiru, mladi su otišli, ne pokazujući ni nakanu da bi se vratili na pradjedovska ognjišta. Dakako, tomu je najviše pridonijelo potapanje Buškoga blata 1972. godine. Primjerice, Zidine su 1948. godine imale 229 stanovnika, a prema popisu iz 1991. godine u tome je selu živjelo svega 39 starijih osoba.

Ante Ivanković

POSJETITE KNUŽARE NAŠIH OGNJIŠTA

TOMISLAVGRAD
Ulica Mijata Tomića bb
tel. 063 183 573

ŠIROKI BRIJEG
Trg sv. Ante bb (Klanac)
tel. 039/706 707

POSUŠJE
Prodajni centar
Fer-ix

Iznimno bogata ponuda knjiga različitih nakladnika iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, gotovo sve što možete nabaviti i u katoličkim knjižarama u Zagrebu. Ponuda različitih nabornih predmeta: križeva, slika, krunica... Kod nas možete naći sve za vjerničku obitelj po povoljnim cijenama. Dodite i uvjerite se.

HVALA NA
POVJERENJU!